

Mirsad Hadžikadić:

Kao tim smo imali mnogo razgovora kako bismo riješili neke ključne elemente te platforme. Postoje naravno različiti stavovi o tome kako bismo trebali nastaviti. Ključno pitanje je kako pokret napraviti drugačijim od stranke. Ja sam upravljao većinom te diskusije a ostali su dodavali neke elemente, i na kraju smo to sveli na fleksibilnost, otvorenost prema svima, kao i potrebu da se pobrinemo da nam pristupaju samo ljudi sa visokim integritetom. Toliko je upozorenja od brojnih simpatizera Platforme, koji se zalažu da ne dopustimo da ljudi iz drugih stranaka promijene stranku po ko zna koji put i pređu u ovu novu stvar, jer dobri ste samo onoliko koliko su vaši ljudi dobri. I to je apsolutno tačno. Mnogo vremena provodimo pokušavajući riješiti kako da organizujemo osnivačku skupštinu odnosno osnivački kongres, kako to nazivaju. Fiksirali smo datum održavanja, 25. novembar, a to je Dan državnosti Bosne i Hercegovine. Dizajnirali smo program: šta treba da se dogodi tog dana i ko je zadužen za šta. Kako bismo se dobro pripremili, treba nam najbolje mjesto održavanja za takav jedan skup, pa će to biti Dom mladih, koji je vjerovatno najreprezentativniji auditorij u gradu. Ima oko 700 sjedišta i mislim da bi to trebalo biti dovoljno, a može se dodati još sjedišta ako bude potrebno. Takođe planiramo zabavni program nakon toga. Trebamo raditi na statutu, na programu rada. Imao sam dosta razgovora sa mladim ljudima o osnivanju omladinske asocijacije. Ljudi iz Beča u Austriji bi to naročito voljeli. Razgovarao sam i sa ženama o osnivanju asocijacije žena unutar Platforme. Mnogi ljudi su zahtijevali sastanke sa mnom jer žele da se priključe pokretu, a ja nisam previše nestrpljiv da se to uradi jer većina njih tek sad kad vide našu brojnost iznenada kažu da moramo razmotriti i njih i njihovu platformu. Jedna osoba je u suštini rekla da ima sve spremno: politički program, glavnu poruku, pristup, i da se kandidovao s tim pristupom danas bi bio u predsjedništvu. A ja sam pitao zašto se onda nije kandidovao, ako je sve već imao spremno. Brinu me ti ljudi koji u suštini kažu da mi mogu dati ono što mi treba kako bih uspio, kao da ono što se do sad desilo nije ni važno, nego su oni pravi ljudi i da moram njih imati uz sebe, i zaista me takvi brinu. Imao sam 6-7 razgovora sa takvim ljudima, ali ja želim krenuti drugim putem, želim ići sa mladim ljudima koji nemaju nikakvo iskustvo, ali ja im želim pokazati povjerenje i ponukati ih kroz ovaj proces, jer oni dolaze sa integritetom, nisu imali priliku da budu iskvareni ili korumpirani. Dakle, moram donijeti brojne odluke. Organizaciju gradimo na terenu, u svakom gradu, i moramo riješiti ko je

najbolja osoba koja onda može organizovati lokalnu osnivačku skupštinu i ljude, organizovati mrežu koja će onda rasti. Dakle, mnogo je tema i mnogo stvari za uraditi sada na početku stvaranja okvira kad je veoma važno kakvu vrstu ljudi imate sa sobom jer jedna greška može dovesti do toga da se cijela stvar sruši. Kasno sinoć i rano jutros dobio sam poruke od 20 ljudi koji su mi prosljedili članak koji je bio u *Bosnia Times*, a koji je bio vrlo zloban prema meni, napadajući me sa svih strana, slabo napisan ali od strane osobe koja je povezana sa ključnom strankom – SDA. Svi su počeli govoriti da je to zlobno i da trebamo reagovati, da ništa od toga nije tačno, na šta sam ja odgovorio da je upravo to ono što oni žele. Dali bismo im kisik ako bismo obratili pažnju i ako bi naši ljudi to počeli širiti mrežom, žalivši se na to što je rečeno. To nije važno. Vi zapravo radite za njih kad to uradite. Kad god kliknete na njihov članak, njihovi brojevi rastu, i onda oni reklamnim kućama mogu da se pohvale svojim dosegom, a to je zato što su našli najstrastveniju grupu koja će to zapravo učiniti. Zato sam im rekao da to ignorišu, da to ne rade, a onda smo morali nešto postaviti i na svoju stranicu, zamolivši svoje ljude da im ne pomažu. To očito nije istina pa zašto da uopšte brinemo zbog toga. Koga je briga! To je samo znak da sad počinje, i da oni vide da poruka zapravo može da bude i škodljiva odnosno štetna za njihov program rada i njihove ciljeve, tako da je bitka započela prerano. Ja sam mislio da će se to desiti za otprilike šest mjeseci, a definitivno nakon kongresa. Međutim, ovo je prvi pucanj i uputila ga je velika riba koja ima svoj vlastiti portal koji koristi da promoviše interese svoje stranke. Preočito je, prenaivno je, previše predvidljivo, ali došlo je prerano u ovom procesu, što me je iznenadilo.

Clark Curtis:

Kad je riječ o tome što pokušavate da uradite i uspostavite, možeš li malo više reći o infrastrukturi koja će se morati izgraditi? Želite imati ljude u raznim gradovima koje želite provjeriti. Za to trebaju ljudi koji će to uraditi.

Mirsad Hadžikadić:

Da, mnoge su odluke. Prva je apsolutno tačna. Moramo biti u svakom gradu. Ali onda, šta je sljedeći nivo? Imamo kantone. U Bosni imamo opštine, a onda kantone koji su kombinacija

opština. Da li idemo na nivo grada, na nivo opština ili na nivo kantona? Idemo li u svako selo? I druga je, borim se protiv kantona jer mislim da nisu potrebni. Oni su administrativni teret za državu koja nema mnogo resursa. U svojim govorima ja pričam o njihovom eliminisanju. Dakle, ako mi uspostavimo organizacijsku strukturu koja se oslanja na njih, onda je to skoro kao da ne djelujemo onako kako pričamo. Zato naša organizacijska struktura neće biti podijeljena na deset kantona, nego na pet ekonomskih regija. Moraš takođe znati da su ti kantoni u samo pola države, u Federaciji gdje su Bošnjaci i Hrvati, ali nisu kod Srba u Republici Srpskoj. Oni nemaju kantone. Dakle, mi u suštini govorimo da se to zaboravi, i da treba samo pričati o našoj organizaciji koja će oponašati kakva bi država trebala biti. Ona bi trebala biti podijeljena u pet ekonomskih regija. To su dobro definisane ekonomske regije, koje su smislene kao regije zbog njihove povezanosti, zbog geografije, zbog resursa, i zato hajdemo pratiti tih pet ekonomskih regija jer je to najbolje za Bosnu. Naša organizacijska struktura bit će zasnovana na pet ekonomskih prirodnih regija a ne na deset kantona i dva entiteta. Te regije će prelaziti granicu između Republike Srpske i Federacije, što takođe naglašava potrebu za većim nivoom kolaboracije među narodima unutar zemlje. To je jedna odluka koju smo morali donijeti, i o kojoj smo upitani u ranoj fazi. Dakle, imat ćemo centralni ured, imat ćemo pet regija, i imat ćemo šestu regiju – dijasporu. Sad takođe razgovaramo o gradovima. Moramo imati osobu u svakom gradu koja će zatim izgraditi mrežu. Pitanje su nam onda postavili iz Austrije, trebaju li na primjer organizovati omladinsku asocijaciju Austrije, gdje će se Beč, Linc, Grac i ostali austrijski gradovi sakupiti u jedan element - Austrija, a ja sam rekao da ne želim to da radim, to jest da kreiramo previše divizija odnosno zidova između Bosne i dijaspore, jer trenutno su to dva tijela a ja bih želio da to bude jedno tijelo. Dakle, ne idimo na nivo Austrije i Evrope, nego idimo na nivo grada, i dozvolimo gradovima da se povežu. Zašto Sarajevo i Beč ne bi bili povezani na određeni način, zasnovano na određenim interesima, umjesto da neophodno poveženo Beč i Klagenfurt samo zato što su geografski bliži u toj regiji. Povežimo ih sa našim gradovima. Time se trenutno bavimo i o tome brinemo, jer što god da uradimo morat će postojati objašnjenje i opravdanje razloga zbog kojeg to radimo. Pokušavamo da riješimo kako da se mi ponašamo i možemo li mi da se ponašamo na način na koji želimo da se država ponaša, tako da se može vidjeti živi primjer šta bi ova stvar trebala da bude. Ali, puno je izbora, puno je odluka koje se

moraju donijeti, puno administrativnih razmatranja, a na kraju moramo riješiti kako da budemo fleksibilni, dopustivši lokalnim organizacijama mnogo fleksibilnosti, sposobnosti donošenja odluka, a da istovremeno zadržavši koordinirajuća načela i mogućnosti da djelujemo kao jedno. Dakle, da budemo povezani ali ipak dovoljno fleksibilni da svaka regija i svaki grad probaju svoju vlastitu stvar bez dobijanja smjernica, uputa i komandi iz centra. Jer, kad pogledam sve političke stranke u Bosni i Hercegovini, one na neki način oponašaju političku organizaciju komunističke stranke, jer to je bila jedina stranka, jedini dečki u kvartu. Kad se taj svijet srušio, ljudi koji su osnivali razne stranke su poticali iz te tradicije - iz komunističke odnosno socijalističke stranke, kako se ona tad zvala. Zato, ako pogledate statute svih tih stranaka, one su odraz strukture socijalističke stranke po pitanju načina organizacije stranke, a ja to ne želim učiniti. Taj način je vjerovatno bio dobar za sistem sa jednom strankom, ali nije dobar za demokratiju gdje ljudi imaju više prava i mogućnosti da se izraze na raznim nivoima organizacijske hijerarhije.

Clark Curtis:

Zasnovano na našim razgovorima sa Platformom, čini se da je ona sveobuhvatna i vrlo inkluzivna. Samo nagađam i ispravi me ako griješim, ali čini se da bi to moglo biti kontroverzno samo po sebi, jer želiš da bude tako inkluzivno.

Mirsad Hadžikadić:

Bit će. Samo naša odluka da dozvolimo da članovi bilo koje stranke mogu biti članovi ovoga će izazvati tutanj, jer ljudi koji su unutar pokreta govore da ne puštamo ostale unutra, jer su oni loši i da se vidi šta su uradili. Na to ja kažem da i oni treba da se reformišu. Linija se mora povući negdje po pitanju toga ko nas može predstavljati, ko može biti član naših odbora, ko može biti na našoj listi kandidata na narednim izborima, ali hajdemo ih pustiti da se pridruže. Za to će trebati mnogo objašnjenja našim ljudima i svima da smo mi zapravo iznad koncepta stranke i da tražimo najbolji način da se restruktuiru država i da se ona kreće u pravom smjeru. Čak i državno vijeće posmatramo kao jednu vrstu *think-tank*a. Svi su dobrodošli ako posjeduju sposobnost da doprinesu, a ne samo naši članovi. Ljudi to pokušavaju shvatiti i govore da ćemo promijeniti i

iznenaditi mnoge ljude, uključujući sami sebe, da ćemo uspostaviti nove kriterije. Griješit ćemo usput ali ćemo vjerovatno na kraju istovremeno imati i neke odlične ishode. Radujem se da vidim kakvi će to rezultati biti i da li ćemo stvarno imati uticaj na ljude na svim nivoima. Otkad sam došao iz SAD-a na ove konferencije, vidio sam dva članka odnosno intervju sa ljudima koji tvrde vrlo slične stvari: da je potreban novi sistem vrijednosti, da politika može biti odlična i sjajna, da to može biti mjesto visokog integriteta i da se mora insistirati na tome. To je sjajno. Iznenada sve više i više ljudi govore o tome. Nemam pojma da li je to povezano sa onim o čemu mi govorimo u posljednjih pet mjeseci, ali je odlično da nismo jedini koji o tome govore. Politika može biti prelijepa i sa visokim integritetom i poželjno mjesto da se u njemu bude, ne zbog moći koju vam ona navodno daje, nego zbog učinka koji možete imati na društvo. Vrlo sam uzbuđen zbog činjenice da vidim da su ti ljudi elokventni i postavljaju stvari kao načela, govoreći da ima sedam načela koja se moraju slijediti. Onda o tome pričate kao o normalnoj stvari – možete spomenuti sedam, devet, deset, pet načela ili koliko ih je već, ali je to sa prelijepim američkim stilom, znaš - imate sedam načela i moraš ih slijediti, i ako ih kombinujete i dobije se dobar broj, onda ste na pravom nivou etičkog ponašanja. Odlično je.